

Vår dato	Vår referanse
16.9.2013	13/00886-5
Deres dato	Deres referanse

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep.
0030 Oslo

Saksbehandler:
Erik Hornnes

Hørings svar til endringer i eForvaltningsforskriften - digital kommunikasjon som hovedregel

Vi viser til høringsbrev av 11. juni 2013 vedrørende endringer i eForvaltningsforskriften. De foreslåtte endringene i forskrift om elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen, er ett viktig element i arbeidet med å tilpasse regelverk til en digital forvaltning og Difi slutter seg i hovedsak til departementets forslag i høringsnotatet.

Difi er i ferd med å etablere Sikker digital posttjeneste, en felles løsning hele offentlig sektor kan benytte for å sende post digitalt, på en sikker måte, til innbyggerne. Det er ryddig at løsningen er regulert i forskriften, bl. a. med bestemmelser om de ulike aktørenes ansvar. Forskriftens bestemmelser om digital kontaktinformasjon og reservasjon sikrer klar hjemmel for gjenbruk av digital kontaktinformasjon (e-postadresse og/eller mobilnummer) som Difi har registrert i forbindelse med ID-porten. Korrekt og oppdatert kontaktinformasjon er en viktig forutsetning når forvaltningen skal kommunisere elektronisk med innbygger. Difi etablerer også et reservasjonsregister, slik at forvaltningen på ett sted finner oppdatert reservasjonsstatus for innbyggerne. Via en oppslagstjeneste kan statlige virksomheter og kommunene gjøre oppslag i kontakt- og reservasjonsregistrene, uavhengig av om de benytter den digitale posttjenesten eller vil kommunisere elektronisk med innbyggeren på annet vis.

Difi vil understreke viktigheten av at de foreslåtte endringene i forskriften trer i kraft som planlagt. Oppslagstjenesten og registrene vil være klare for å tas i bruk rundt årsskiftet. Når hele forvaltningen benytter denne løsningen, etter forslaget fra 1.1.2016, vil innbygger oppleve at det er nok å registrere digital kontaktinformasjon, og etterfølgende endringer i denne, ett sted, én gang.

Generelt ønsker Difi at digitaliseringen av offentlig sektor skal være helhetlig og sammenhengende. Klare rettsregler for forvaltningens digitale kommunikasjon med omgivelsene er sentralt for å lykkes. Forvaltningsloven er fra 1967. Den er ikke tilpasset en digital tidsalder. Selv om eForvaltningsforskriften er nyere, er det behov for justeringer både i denne og i særlovgivningen. Difi anbefaler at det iverksettes en bred gjennomgang på forvaltningsrettens område med målsetting å få en rettslig regulering som tilrettelegger og fremmer digitaliseringen av offentlig sektor. Dette vil være et mer langsiktig arbeid. Difi ønsker at et slikt arbeid igangsettes. Frem til en helhetlig regulering er på plass må imidlertid digitaliseringen av offentlige tjenester videreføres, med nødvendige tilpasninger og justeringer av dagens regler.

I det følgende gir vi våre kommentarer til de spørsmål departementet særskilt ber om tilbakemelding fra høringsinstansene på. Avslutningsvis har vi noen ytterligere kommentarer til høringsnotatet.

Hvordan innbygger skal få sin digitale postkasse

I høringsnotatet er det foreslått at digital postkasse skal kunne tildeles til innbyggere som per 1.1.2016 verken har opprettet en digital postkasse eller reservert seg mot digital kommunikasjon.

Difi frykter en slik bestemmelse vil kunne slå uheldig ut, og vil foreslå at § 29 ikke tas med i forskriften nå.

Vår erfaring fra arbeidet med Sikker digital posttjeneste er at det er stort engasjement rundt løsning. Fra enkelte brukergrupper uttrykkes det en bekymring for at «alt blir digitalt» og at man ikke lenger får kontakt med et menneske i forvaltningen. Å digitalisere offentlig sektor er en forvaltningsreform og det vil ta tid å oppnå at nettbaserte tjenester er hovedregelen. Vi mener det er viktig å få innbyggerne *motivert* til å være med på denne reformen. Hvis innbygger selv må velge seg en postkasse, vil det stille krav til at forvaltningen – og postboksstjenesten - gir god informasjon til innbygger om hva han kan forvente å få i den digitale postkassen og hvordan han kan bruke den til å ha mer digital kontakt med forvaltningen.

Det blir viktig med informasjonskampanjer og andre tiltak som motiverer innbyggerne til å velge seg en postkasse. Difi planlegger blant annet samarbeid med de virksomhetene som tidlig tar løsningen i bruk, for å gi informasjon tilpasset disse virksomhetenes brukergrupper. Det vil også bli gitt god informasjon om reservasjonsretten, slik at innbygger forstår hva det vil innebære å reservere seg.

En løsning som åpner for at postkasse kan tildeles vil kunne svekke innbyggers motivasjon for å aktivt velge postkasse. Det kan resultere i at mange innbyggere ikke vil få noe forhold til sin digitale postkasse og ikke vil sjekke posten der.

Det kan i verste fall resultere i rettstap for den enkelte og merarbeid for forvaltningen med manuelle behandling i etterkant av en digital utsendelse og potensielt flere klagesaker. Slike konsekvenser vil være uheldig og kan skade forvaltningens og postkasseløsningens omdømme.

Difi vil på denne bakgrunn anbefale at § 29 ikke tas med i forskriften. Det er uansett ikke aktuelt å benytte en slik hjemmel i oppstartsfasen, da det er foreslått en overgangsbestemmelse. Når bestemmelsen skaper usikkerhet bør den tas ut slik at det er klart og utvetydig at hver innbygger selv, aktivt må velge seg en digital postkasse for å motta post fra forvaltningen i denne kanalen. Om man på et senere tidspunkt ønsker å tildele postkasser for å oppnå digital kommunikasjon med flere innbyggere, bør det skje etter en forskriftsendring.

Om § 29 ikke blir en del av forskriften, kan § 28 Reservasjonsrett – her i form av rett til å reservere seg mot å ha en digital postkasse, utgå. Når hver enkelt innbygger aktivt må velge seg en digital postkasse, er det ikke behov for å reservere seg mot å ha en postkasse. Da blir bestemmelsene om reservasjon noe forenklet og samlet i § 8. Det vil være en fordel.

Tilgang til innbyggers digitale postkasse

Departementet ønsker høringsinstansenes syn på om avsendevirksomheten i særskilte tilfeller bør kunne trekke tilbake brev som f. eks. har blitt feilsendt eller inneholder virus/skadevare. Difi mener avsendervirksomhetene ikke bør ha denne muligheten.

Den digitale postkassen er innbyggers egen postkasse og den enkelte har full råderett over innholdet i sin egen postkasse. Dette er en viktig forutsetning for Sikker digital posttjeneste som Difi har under etablering. Bruk av digitale tjenester er avhengige av tillit blant innbyggerne og dersom andre enn mottaker skal ha tilgang til den digitale postkassen vil denne tilliten kunne svekkes. Vi vil også påpeke at feilsendt post på papir ikke blir tatt ut fra den tradisjonelle postkassen. Situasjonen bør ikke være annerledes med digital post, selv om det rent teknisk er mulig.

For å unngå feilsendt post vil vi understreke at det er avsendervirksomhetene som har ansvar for å adressere den digitale posten til riktig mottaker. Når det gjelder virus/skadevare har avsendervirksomhetene ansvaret for det de sender fra seg, Difi som sentralforvalter har ansvaret for informasjonssikkerheten i løsningen og postkasseleverandøren har ansvaret for informasjonssikkerheten i postkassene. Det vil være mange tiltak i ulike deler av løsningen for å avdekke og minimere skadene av virus og annen skadevare.

Ekstra elektronisk varsling dersom mottaker ikke har åpnet enkeltvedtak m.v.

Det siste spørsmålet departementet særskilt ber om synspunkter på er bestemmelsen foreslått i § 8 nr. 7 om gjentatt varsling dersom parten ikke har skaffet seg tilgang til enkeltvedtak eller andre viktige meldinger innen én uke.

Difi støtter departementets forslag om ekstra elektronisk varsel for viktig post. Vi viser i denne sammenheng til vårt høringssvar til endring av eForvaltningsforskriften § 8 om fjerning av den såkalte 7-dagersregelen. I høringsuttalelsen av 08.06.12 anbefalte Difi en modifisert sikkerhetsventil for å håndtere risikoen knyttet til sviktende underretning. Konkret ble det foreslått at dersom «parten ikke har skaffet seg tilgang til enkeltvedtaket innen én uke fra det tidspunkt det ble sendt varsel om det og vedtaket ble gjort tilgjengelig, skal forvaltningen om nødvendig sende nytt elektronisk varsel».

Departementet foreslår at gjentatt varsling skal være obligatorisk for viktige meldinger og ikke baseres på en nødvendighetsvurdering i hvert enkelt tilfelle. Difi slutter seg til dette forslaget. En bestemmelse om obligatorisk gjentatt varsling vil være enklere å praktisere for forvaltningen og gi større forutsigbarhet for innbyggerne enn en mer skjønnsbasert regel basert på nødvendighet. Ulempen er at obligatorisk varsling vil føre til høyere kostnader for forvaltningen, jf. de momenter vi pekte på i vår forrige høringsuttalelse. Det er usikkert hvor utbredt gjentatt varsling vil bli. Difi anbefaler at bestemmelsen revurderes dersom kostnadene ved slik varsling viser seg å bli urimelige.

I løsningen for Sikker digital posttjeneste er det stilt krav til postkasseleverandørene slik at disse vil ivareta plikten til gjentatt varsling basert på logininformasjon som viser om forsendelsen er åpnet. Avsendervirksomheten vil få kvittering på at gjentatt varsel er sendt.

Difi antar bestemmelsen om gjentatt varsel i vesentlig grad vil redusere risikoen for at innbygger ikke blir kjent med viktige meldinger. Det vil likevel være tilfeller av at innbygger ikke blir kjent med varselet, eksempelvis fordi innbyggeren ikke har holdt sine opplysninger i kontaktregisteret à jour. Difi antar forvaltningen i slike tilfeller vil vurdere om fristoppreisning skal gis, på samme måte som man i dag håndterer tilfeller av sviktende underretning. Avsendervirksomheten vil i større grad enn i dag ha kunnskap om hvorvidt meldingen og varselet er kommet fram til innbygger med de kvitteringsmekanismene som vil ligge i løsningen.

Øvrige merknader

Til § 2 Begreper

eForvaltningsforskriften § 2 definerer begreper som benyttes i forskriften. Nr 6 definerer *mottaker* som «privatperson og enhet som ikke er registrert i Enhetsregisteret». I en forskrift som etter sitt formål skal legge til rette for sikker og effektiv bruk av elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen (§1) fremstår forslaget definisjon av *mottaker* som for snever. Både innbyggere, næringslivet og forvaltningen selv vil være mottakere av elektronisk kommunikasjon fra forvaltningen.

Difi forstår det slik at begrepet er foreslått tatt inn for å tydeliggjøre at løsning for digital post fra forvaltningen, regulert i kapittel 7, er beregnet for digital post fra forvaltningen til innbyggerne. Vi vil stille spørsmålsteget ved om det er nødvendig at dette fremgår av forskriften? Sikker digital posttjeneste som Difi har under etablering vil bli en løsning der innbyggerne er mottakere. Dette fremgår blant annet av Digitaliseringsrundskrivet P-4/2013 og av konkurransedokumentene. Løsningen kan benyttes til å sende post digitalt til de som er registrert i register over digital kontaktinformasjon og reservasjon, i utkastet til § 40 spesifisert til privatpersoner og enheter ikke registrert i Enhetsregisteret.

Avgrensningen til digital post til innbyggere følger av politisk behandling. Departementet har som kjent gitt Difi i oppdrag å utrede hvordan offentlige forvaltningsorgan skal kommunisere digitalt med foretak og organisasjoner med eget organisasjonsnummer, i samråd med Brønnøysundregistrene og Skatteetaten, samt å gjennomføre en foranalyse om hvordan utveksling av meldinger bør foregå internt i forvaltningen.

Difi er opptatt av en helhetlig og sammenhengende IT-arkitektur i offentlig sektor. I de nevnte utredningene blir det, blant flere andre alternativer, vurdert konsepter som innebærer å benytte Sikker digital posttjeneste, eller elementer av denne løsningen. Det er særlig oppslagstjenesten og meldingsformidleren som kan være aktuelle elementer for en bredere bruk. Det vil være lite hensiktsmessig at forskriften må endres dersom utredningene leder frem til beslutninger om at hele eller deler av Sikker digital posttjeneste skal benyttes til digital kommunikasjon med næringslivet eller til intern meldingsutveksling i forvaltningen.

På denne bakgrunn ber vi departementet vurdere om begrepet «mottaker» og definisjonen av dette kan tas ut av forskriften § 2. Etter vårt skjønn kan ordet mottaker benyttes i forskriften for øvrig i den normale forståelsen av ordet. Det vil fremgå av sammenhengen hvem som vil være mottaker i hvert tilfelle. Tilsvarende må merknadene til § 2 justeres slik at forskriften ikke begrenser mulighetene for en eventuell fremtidig utvidet bruk av Sikker digital posttjeneste. Bruksområdet for løsningen er det etter vårt skjønn ikke nødvendig, eller hensiktsmessig, å regulere i forskrift.

Eventuelle behov for å endre eForvaltningsforskriften som måtte komme frem i utredningsarbeidene omtalt ovenfor, vil Difi komme tilbake til.

Til § 8 (2) Reservasjonsrett

Innbyggers reservasjonsrett er foreslått regulert i § 8 (2) og (8). Bestemmelsen om rett til å reservere seg mot å ha postkasse i § 28 er omhandlet ovenfor og er ikke tema her.

Reservasjonsretten i § 8 er som følger:

Privatpersoner og enheter ikke registrert i Enhetsregisteret kan reservere seg mot å motta følgende fra forvaltningen elektronisk:

- enkeltvedtak
- forhåndsvarsel etter forvaltningsloven § 16
- andre meldinger som har betydning for vedkommendes rettsstilling, for behandlingen av saken eller for meldinger som det av andre grunner er av særlig betydning å sikre at vedkommende mottar

Dette er hva man i dag må gi samtykke til å motta elektronisk fra forvaltningen. Difi er enig med departementet at det vil være uheldig å innføre en generell reservasjonsadgang mot all elektronisk kommunikasjon. Vi ville da fått en situasjon hvor forvaltningen kunne kommunisere digitalt i mindre grad enn i dag, med dem som velger å reservere seg. Servicemeldinger, påminnelse om time og annen informasjon som ikke er enkeltvedtak og heller ikke faller inn under de to andre kulepunktene ovenfor, kan forvaltningen i dag kommunisere elektronisk uten samtykke fra den det gjelder. Det er viktig at reglene som nå innføres legger til rette for mer digital kommunikasjon og ikke snevrer inn mulighetene.

Reservasjonsløsningen som Difi utvikler vil inneholde informasjon om en person er reservert eller ikke er reservert, såkalt reservasjonsstatus. Når avsendervirksomheten via oppslagstjenesten får tilbakemelding om at vedkommende er reservert, må avsendervirksomheten vurdere om forsendelsen er av en karakter som er omfattet av reservasjonsadgangen – dvs. om det er et enkeltvedtak eller en annen viktig melding – eller om forsendelsen er av en karakter som uansett kan sendes elektronisk.

Det er krevende å informere innbyggerne om reservasjonsadgangen. Difi har påbegynt kommunikasjonsarbeid knyttet til dette. Her vil det være avgjørende at offentlig sektor er godt koordinert og gir samsvarende og gjennomarbeidet informasjon.

Det vil bli mulig å reservere seg uten bruk av digitale verktøy, bl. a. ved henvendelse pr telefon til vår brukerstøttetjeneste. Vi har merket oss Justiskomiteéns uttalelse i innstillingen til endringen av forvaltningslovens § 15 a (Innst. 342 L (2012-2013) om at reservasjon skal være et reelt valg for innbygger, og legger dette til grunn for informasjonsarbeidet og utforming av løsningene.

Til § 13 Internkontroll på informasjonssikkerhetsområdet

Difi slutter seg til departementets forslag til endringer i § 13.

Presiseringen vil tydeliggjøre de faktiske kravene til virksomhetens ledelse om å ha tilstrekkelig styring og kontroll også på informasjonssikkerhetsområdet. Forslaget synliggjør at styring og kontroll på informasjonssikkerhetsområdet både skal være basert på anerkjente standarder og bør være en integrert del av virksomhetens helhetlige styringssystem. Ved å gjenbruke begreper (som internkontroll og styringssystem) og prinsipper (risikobasert tilnærming) fra tilstøtende regelverk skapes god sammenheng i bestemmelsene. Presiseringen vil også forenkle internt og eksternt revisjonsarbeid, ved at prosesskravene klargjøres. Difi ser det som positivt at en slik kontroll blir gjort som en del av den samlede styringssystemrevisjonen. Å ha tilstrekkelig styring og kontroll på informasjonssikkerhetsområdet blir da tydeligere en ordinær og integrert del av virksomhetens samlede styring og kontroll.

Til kapittel 8 Digital kontaktinformasjon og reservasjon

Oppdatert og korrekt digital kontaktinformasjon er avgjørende for å kommunisere elektronisk. Det er et godt grep at det nå etableres ett sentralt og autoritativt register over innbyggernes

digitale kontaktinformasjon. Det er vesentlig at dette raskt kommer på plass. Med hjemmelen til å gjenbruke registeret vi har bygget opp i tilknytning til ID-porten har vi et omfattende register med rimelig oppdaterte opplysninger å ta utgangspunkt i.

Vi legger til grunn at bestemmelsen i § 38 (2) om hva opplysningene i registeret kan benyttes til, også vil dekke bruk av opplysningene i ID-porten, slik at vi ikke lenger må be om samtykke til dette. Difi er behandlingsansvarlig for personopplysninger om brukere som har registrert i sin profil i registerdatabasen i ID-porten, herunder for opplysninger som er innhentet fra det sentrale folkeregisteret i henhold til tillatelse fra Skattedirektoratet. Difi er også behandlingsansvarlig for behandling av personopplysninger i ID-porten i forbindelse med autentisering. Opplysninger om gjennomført autentisering har begrenset lagringstid. Opplysningene benyttes for innlogging til offentlige tjenester på nett og benyttes således i forbindelse med saksbehandling og utføring av forvaltningsoppgaver for øvrig, i henhold til § 38 (2).

§ 40 lister opp hvilke opplysninger registeret kan inneholde. Nr. 1 omhandler navn og «ordinære kontaktopplysninger». Det er uklart hva ordinære kontaktopplysninger er ment å omfatte. Eksempelvis vil ikke opplysninger om fysiske adresser være en del av kontaktregisteret. Folkeregisteret er den autoritative kilden for informasjon om innbyggernes fysiske adresse. Oppslagstjenesten lages slik at det vil bli mulig å hente informasjon om fysiske adresser fra folkeregisteret. Det samme prinsippet vil også gjelde for informasjon som ligger i andre registre.

Nr. 7 gir grunnlag for at kontaktregisteret kan inneholde opplysninger om den registrertes fullmaktsforhold. Difi vil understreke at opplysninger om fullmakter ikke vil være en del av kontaktregisteret i de versjoner vi nå planlegger. Sikker digital posttjeneste og oppslagstjenesten for digital kontaktinformasjon vil derfor ikke endre noe i forhold til dagens praksis når det gjelder fullmaktshåndtering. Det vil fremdeles være avsendervirksomhetenes ansvar å sørge for at den digitale posten sendes til rette vedkommende, i henhold til de fullmakter som eksisterer. Tilsvarende gjelder for personer under vergemål og mindreårige. På samme måte som ved utsendelse av ordinær post på papir, må avsender ta stilling til hvem som er rette mottaker i hvert enkelt tilfelle. Sentral håndtering av fullmakter etc. er svært krevende, men det er hensiktsmessig å ha en hjemmel for å registrere dette i kontaktregisteret om det skulle bli aktuelt.

Virksomheters elektroniske adresser

Det finnes i dag ikke et autorativt register som skal benyttes ved adressering av alle typer elektroniske dokumenter til virksomheter og til å adressere varsel til riktig person i virksomheten. Det finnes registre som tar seg av adressering av ehandelsdokumenter til det offentlige og register over autorisasjoner i Altinn. På samme måte som det nå etableres et sentralt register over digital kontaktinformasjon for privatpersoner, må det prioriteres å få på plass et autoritativt register over virksomheters elektroniske adresser, som kan benyttes generelt. En særskilt problemstilling for virksomhetsadressering vil være å sørge for konfidensialitet slik at dokumentene åpnes av riktig person med riktig autoritet. Informasjon om autorisasjoner må også holdes oppdatert slik at viktig post kommer til vitende i virksomheten.

Det legges til grunn at næringslivet ikke skal ha anledning til å reservere seg mot digital kommunikasjon fra forvaltningen. Når forvaltningsloven § 15a og forskriftsutkastet § 8 (1) fastslår at et forvaltningsorgan kan benytte elektronisk kommunikasjon når det henvender seg til andre, kan det likevel ikke tolkes som en generell plikt for virksomheter til å kommunisere digitalt med det offentlige. Om forvaltningen ikke har nødvendig kontaktinformasjon for å kommunisere digitalt med en virksomhet, kan ikke forvaltningen av den grunn unnlate å meddele et enkeltvedtak, andre viktige meldinger eller på annen måte påføre virksomheten et

rettstap. Tilsvarende kan ikke forvaltningen unnlate å behandle en sak som en virksomhet oversender i ordinær post. Etter vårt skjønn vil dette kreve særskilt lovhjemmel. På denne bakgrunn er det et rimelig tiltak at virksomheter ikke har samme reservasjonsadgang som privatpersoner. Et autoritativt register over virksomheters digitale kontaktinformasjon vil bidra til økt digital kommunikasjon med næringslivet, og bør etableres.

Til § 41 og § 47 (4) Oppdatering av kontaktinformasjon

Departementet foreslår en overgangsbestemmelse som sier at digital kontaktinformasjon som ikke er oppdatert eller bekreftet riktig de siste 12 månedene, ikke kan brukes til varsling, jf. § 47 (4). Det vil i praksis si at forvaltningen er forhindret fra å kommunisere digitalt med vedkommende om enkeltvedtak og andre viktige meddelelser (varslingsplikt etter § 8) og forhindret fra å sende noe til postkassen (varslingsplikt etter § 30). Bestemmelsen gjelder ikke ut over 1. juli 2016. § 41 sier at den enkelte skal oppfordres til å oppdatere eller bekrefte sin kontaktinformasjon minst to ganger årlig. Oppfordringen skal skje ved pålogging til postkassen eller ved annen bruk av ID-porten. De som ikke har vært pålogget/benyttet ID-porten på mer enn 12 måneder, bør få en oppfordring sendt til sin registrerte varslingsadresse. Det er ikke nærmere regulert hva som skal skje dersom oppfordringen ikke etterkommes og vedkommende forholder seg passiv, ikke logger seg på og ikke bekrefter opplysningene. Difi oppfordrer departementet til å vurdere om dette bør reguleres.

I dag blir brukerne av ID-porten bedt om å stadfeste sin kontaktinformasjon hver tredje måned. Dette vil bli opprettholdt inntil videre. Det er viktig å sikre mest mulig oppdatert informasjon så innbyggerne mottar varsler, og får ivaretatt sine rettigheter. Justiskomiteén uttalte at den som velger å ikke reservere seg, har en klar oppfordring til å innrette seg slik at elektroniske henvendelser ikke overses. Forutsatt at hver enkelt aktivt må velge sin digitale postkasse, antar vi at innbygger vil være motivert til å oppdatere sin kontaktinformasjon så varsel om ny post og andre viktige meldinger, kommer frem.

Til § 47 Overgangsbestemmelser

Overgangsbestemmelsen kan være noe vanskelig tilgjengelig. Prinsippet må være at virksomhetene må følge dagens gjeldende regler og basere seg på samtykke for å sende viktige meldinger (mer presist: enkeltvedtak, forhåndsvarsel etter forvaltningsloven § 16 og andre meldinger som har betydning for vedkommendes rettsstilling, for behandlingen av saken eller for meldinger som det av andre grunner er av særlig betydning å sikre at vedkommende mottar) elektronisk, inntil virksomheten kobler seg opp til register for digital kontaktinformasjon og reservasjon. Fra det tidspunkt virksomheten kobler seg opp til dette registeret, kan virksomheten henvende seg digitalt til innbyggere som ikke har reservert seg. Alle virksomheter skal koble seg opp innen 1. januar 2016, og fra det tidspunktet vil hovedregelen være at forvaltningen kan henvende seg digitalt til privatpersoner og enheter ikke registrert i Enhetsregisteret, som ikke har reservert seg.

Til § 48 Gjenbruk av personopplysninger i kontaktregisteret knyttet til ID-porten

Bestemmelsen er helt sentral for å få et godt register over privatpersoners digitale kontaktinformasjon. Annet ledd spesifiserer informasjonsplikten knyttet til den utvidede bruken av kontaktopplysningene. Difi forstår bestemmelsen slik at informasjonsplikten gjelder i forhold til de personene som faktisk er registrert og som vil få sine opplysninger utlevert til det nye registeret. På bakgrunn av bestemmelsen i § 47 (4) om at opplysningene må ha blitt oppdatert eller bekreftet korrekte de siste 12 måneder, vil informasjon bli gitt til alle som er registrert med

e-post adresse eller mobilnummer i tilknytning til ID-porten og som har bekreftet eller oppdatert disse opplysningene i løpet av det siste året før overføringen skjer.

Det kan bli aktuelt at det går noe tid fra forskriften trer i kraft og utleveringen til det nye registeret gjennomføres, og til register for digital kontaktinformasjon og reservasjon åpnes for virksomhetene. Dette for å sikre at de registrerte blir informert som angitt i § 48 (2) og får tid og anledning til å reservere seg, om de skulle ønske det.

I tillegg til denne spesifikke informasjonen til de som er registrert i kontaktregisteret for ID-porten vil det være nødvendig med informasjonskampanjer og – tiltak for å informere om den reformen overgangen til en digital forvaltning er, samt for å motivere både innbyggere og næringsliv til å kommunisere digitalt med forvaltningen.

Avslutningsvis vil vi gjenta at forslaget til endringer i eForvaltningsforskriften er ett viktig element i arbeidet med å tilpasse regelverket til en digital forvaltning. Det må arbeides videre med å harmonisere særlovgivningen slik at hovedprinsippet i den nye § 15a i forvaltningsloven; om at et forvaltningsorgan kan benytte elektronisk kommunikasjon når det henvender seg til andre, vil gjelde hele forvaltningens virksomhet, og ikke bare innenfor forvaltningslovens virkeområde. Målsettingen må være at regelharmoniseringen er fullført senest 1.1.2016, i tråd med overgangsbestemmelsene i forskriftutkastet. Det er ikke grunn til å avvete ikrafttredelsen av de foreslåtte endringene i eForvaltningsforskriften til annet regelverk er harmonisert. Difi arbeider videre med Sikker digital posttjeneste samt kontakt- og reservasjonsregistrene ut fra en forventning om at det nye regelverket trer i kraft 1. januar 2014 som planlagt.

Vennlig hilsen
for Difi

Vivi Lassen
Kst. direktør

Tone Bringedal
Avdelingsdirektør

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevne signaturer.

Fornyings-,
administrasjons- og
kirke departementet

Nina Fladsrud

Postboks 8004 Dep. 0030 Oslo